

Paraules

Número 12

Any III

setembre-novembre de 2003

publicació gratuïta

Edita

Edicions Cristianes Bíbliques
(associació no lucrativa inscrita en la
Direcció Gral. de Dret i d'Entitats
Jurídiques, Dept. Justícia, Generalitat
de Catalunya, Secció 1ª, nº 16.762).

Domicili

Sant Ramon, 7

08440 Cardedeu

Apartat 104

08450 Llinars del Vallès

Apartat 10.053

08080 Barcelona

Telèfon: 938.418.792

correu-electrònic:

ecb.esglesia@wanadoo.es

pàgina-web:

[http://espanol.geocities.com/](http://espanol.geocities.com/esglesiacristianabiblica)

[esglesiacristianabiblica](http://espanol.geocities.com/esglesiacristianabiblica)

Editorial

El pas del temps és un fet del qual diàriament prenc consciència, ho vulgui o no, des del meu despatx. Cada dia escolto les campanades del rellotge de l'església que em recorden, a cada toc de quart i d'hora, que el dia avança, passa i s'esgota molt ràpidament. Però les mateixes campanes també em recorden el pas de la vida, cada vegada que toquen a morts; un fet que se'm fa molt concret, ja que abans he rebut en la meva bústia de correu electrònic la informació de qui era, on vivia i quina edat tenia el veí que ha mort. Uns tocs de campana em parlen de com passa el temps, i uns altres de com passa la vida.

Però el pas del temps i de la vida, i el prendre consciència del fet, no és res dolent. Ens recorda tot el que hem fet, viscut, gaudit i superat; i també el que encara podem fer, viure, gaudir i superar en el temps que tenim per davant. El que succeeix és que, de vegades, el temps passa sense que ens n'adonem, sense assaborir-lo, d'una manera mecànica, i això fa que ens lamentem pel seu pas i de la seva pèrdua.

També el pas del temps i de la vida ens recorden que ens apropem al moment en que ens hem de trobar amb Déu. Salomó, un home savi de l'antiguitat, ho expressà d'aquesta manera: "... i l'esperit torni a Déu, que el va donar" (Eclesiastès 12:7). Però per a molts la idea de Déu, i d'haver de trobar-se amb ell, no es un motiu d'alegria. I és per no escoltar el missatge que el pas del temps i de la vida ens donen de part de Déu: "Prepara't a trobar-te amb el teu Déu" (Amós 4:12). El temps present és una oportunitat que Déu ens dóna per preparar el moment en que ens haurem de presentar davant seu, per donar comptes de la nostra vida. L'apòstol Pau va escriure: "...si confesses amb la teva boca Jesús com a Senyor i creus en el teu cor que Déu el va ressuscitar d'entre els morts, seràs salvat; perquè amb el cor es creu per a justícia i amb la boca es confessa per a salvació. Perquè l'Escriptura diu: Tot el qui creu en ell no serà avergonyit... perquè tot aquell que invoqui el nom del Senyor serà salvat" (Romans 10:9-11, 13).

Gaudeix del pas del temps i de la vida, però no oblidis de preparar-te per trobar-te amb Déu.

Antoni Mendoza i Miralles

Jesús en fonts històriques no cristianes: *I Fonts clàssiques*

Les referències històriques sobre Jesús són relativament abundants. A part dels quatre Evangelis canònics – Mateu, Marc, Lluc i Joan – el Nou Testament conté altres vint-i-tres escrits en els quals es recullen dades sobre la vida i l'ensenyament de Jesús. A aquestes fonts s'afegeixen diferents escrits apòcrifs de diferent valor i referències patristiques encara del segle I. No obstant això, precisament per l'extracció d'aquestes fonts – cristianes i herètiques– resulta d'interès preguntar-se si hi ha més fonts històriques que parlin de Jesús i, sobretot, si aquestes fonts són diferents de les cristianes. ¿Realment Jesús és un personatge del que tenim notícia únicament a partir dels escrits dels seus seguidors –ortodoxos o desviats– o, per contra, apareix Jesús en fonts històriques diferents de les cristianes?

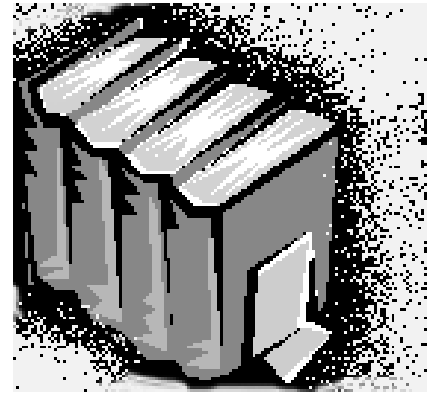
Les primeres referències a Jesús que coneixem fora del marc cultural i espiritual del cristianisme són les que trobem en les fonts clàssiques. Malgrat ser limitades, tenen una importància considerable perquè sorgeixen d'un context cultural previ a l'Occident cristià i perquè –de manera una mica injustificada– són ocasionalment les úniques conegudes fins i tot per persones que es presenten com especialistes en la Història del cristianisme primitiu.

TÀCIT

La primera d'aquestes referències la trobem en Tàcit. Nascut cap al 56-57 d. C., Tàcit va ocupar els càrrecs de pretor (88 d. C.) i cònsol (97 d. C.), encara que la seva importància radica fonamentalment en haver estat l'autor de dos de les grans obres històriques de l'Antiguitat clàssica: els *Annals* i les *Històries*. Mort possiblement durant el regnat d'Adrià (117-138 d. C.), les seves referències històriques són molt properes cronològicament en molts casos. Tàcit parla en concret del cristianisme als *Annals* XV, 44, una obra escrita cap als anys 115-117. El text assenyala que els cristians eren originaris de Judea, que el seu fundador havia estat un tal Crist –resulta més dubtós saber si Tàcit va considerar aquesta paraula com títol o com nom propi– executat per Pilat, i que durant el principat de Neró els seus seguidors ja estaven establerts a Roma on no eren precisament populars.

SUETONI

La segona referència a Jesús en les fonts clàssiques la trobem a Suetoni. Encara jove durant el regnat de Domicià (81-96 d. C.), Suetoni va exercir la funció de tribú durant el regnat de Trajà (98-117 d. C.) i la de secretari en el d'Adrià (117-138), càrrec del

que va ser privat per la seva mala conducta. En la seva *Vida dels Dotze Cèsars* (Claudi XXV), Suetoni parla d'una mesura de l'emperador Claudi encaminada a expulsar de Roma uns jueus que causaven aldarulls a causa d'un tal “Cresto”. Les dades coincideixen amb el consignat en algunes fonts cristianes que es refereixen a una primerenca presència de cristians a Roma i al fet que en un percentatge molt elevat eren jueus en aquells primers anys. Per afegiment, el passatge sembla concordar amb el que es relata a Fets 18:2 i podria referir-se a una expulsió que, segons Orosi (VII, 6, 15) va tenir lloc en el novè any del regnat de Claudi (49 d. C.). En qualsevol cas no va poder ser posterior a l'any 52.

PLINI EL JOVE

Una tercera referència en la Història clàssica la trobem en Plini el Jove (61-114 d. C.). Governador de Bitínia sota el regnat de Trajà, Plini parla en el desè llibre de les seves cartes als cristians (X, 96, 97). Per les seves referències sabem que consideraven Déu a Crist i que es dirigien a ell amb himnes i pregàries. Gent pacífica, malgrat els maltractaments rebuts en ocasions per part de les autoritats romanes, no van deixar de contar amb abandons en les seves files.

Considerem les Escriptures...

És diferent cada estrella?

Malgrat que existeixen més de 10^{22} d'estrelles conegudes en l'univers, cadascuna d'elles és única. No hi ha dues estrelles que tinguin exactament les mateixes propietats. Això pot semblar una suposició, ja que hem analitzat molt poques estrelles en detall,

però aquesta conclusió és certa.

Una estrella té tantes variants en la seva composició que la probabilitat que existeixin dues estrelles iguals és zero.

Aquestes variables inclouen el nombre total dels seus àtoms, la seva exacta composició

química, la seva grandària, la seva temperatura i el seu moviment. Algunes estrelles tenen òbvies diferències en color i lluentor; unes altres requereixen estudis espectroscòpics per a detectar la seva identitat particular.

«Els cels declaren la glòria de Déu, i l'expansió proclama l'obra de les seves mans. Un dia a l'altre dia emet el seu mot, i una nit a l'altra nit fa saber el coneixement».

(Psalm 19, versicles 1 a 4).

Igualment, també és cert que cada floc de neu, cada fulla d'herba i cada òbol és únic. Poden semblar iguals, però no són idèntics. El microscopi revela un nombre pràcticament infinit de formes en que els àtoms es poden organitzar. Per exemple, un senzill floc de neu té al voltant de 10^{20} d'àtoms organitzats en el seu interior.

Cada objecte particular en l'univers, sense importar que sigui gran o petit, mostra de manera diferent la glòria i mestratge de la creativitat de Déu. Per descomptat, això també és veritat per a cada persona de la terra.

Visita la nostra pàgina-web:
<http://espanol.geocities.com/esglesiacristianabiblica>

OFERIMENT PER ALS LECTORS DE Paraules

NOVETAT

- *La Salvació i els dubtes d'algunes persones*, un llibret que vol aclarir interrogants sobre la Salvació a la llum de la Bíblia.
- *Un Nou Testament*, la segona part de la Santa Bíblia.
- *Preguntes Fonamentals*, un llibret de vol donar resposta a les preguntes bàsiques sobre Déu i la nostra relació amb ell.
- *Jesucrist*, una introducció a l'estudi de la seva persona, obra i promeses.
- *Evangelí segons Joan*, la biografia que l'apòstol Sant Joan va escriure sobre Jesu-Crist.
- Participar en un estudi bíblic sobre la Vida de Jesu-Crist, a l'Evangelí segons Joan.
- Informació sobre

Nom:

Adreça:

Població: C.P.:

Telèfon:

Les excuses dels homes i les respostes de Déu

(tercera part)

Hi ha tantes opinions diferents

Es possible que hagi sentit a dir: “Jo no sé què creure, hi ha tantes opinions diferents”. Això és cert! Hem d'estar segurs de guiar-nos completament per la Bíblia, la Paraula de Déu. Déu només té una forma de salvació i aquesta només es dona en les pàgines de la Bíblia.

Una jove que s'estava morint de tuberculosi va preguntar a molts la seva opinió sobre la salvació. Algú li va dir que “pregués”, i un altre li va dir que “treballés”; però un cristià li va dir que no tenia cap opinió. La noia es va sorprendre. Després, el cristià li va explicar que ell tenia una cosa millor que la seva opinió: l'opinió de Déu! La noia va aprendre que tot el que havia de fer era creure en el Senyor Jesu-Crist, i ésser salvada (Fets 16:30- 31), i així ho va fer.

No importa el que cregui mentre sigui sincer

Un dia un home que es trobava malament va prendre verí pensant que era medicina, i dues hores més tard va morir patint terribles dolors. El va salvar la seva sinceritat? Estava sincerament equivocada i, com a conseqüència va morir.

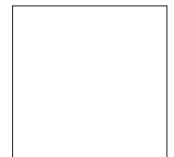
La salvació o condemna d'una persona depèn del que cregui. Si creu a Déu, serà salvat eternament.; però si creu les mentides del Diable passarà l'eternitat a l'infern: “Hi ha un camí que sembla recte a l'home, i el seu darrer final són camins de mort” (Proverbis 14:12).

Les dues formes de creure es contrasten a l'Evangeli de Joan: “El qui creu en el Fill (Jesús) té vida eterna, però el qui desobeeix el Fill no veurà la vida, sinó que la ira de Déu queda damunt d'ell” (Joan 3:36).

Encara hi ha molt de temps per ser salvat

La gent pensa que té molt de temps per ser salvada. En canvi, cada any, milers de persones moren de sobte, o els maten. Els vessaments cerebrals fan malbé la ment de molts milers més. Si mors en els teus pecats, ¿quina excusa tindràs quan et presentis davant Déu enfront del gran Tron Blanc (Apocalipsi 20:11 a 15)? No creguis les mentides del Diable!

El temps és curt. Potser l'eternitat està a punt d'arribar per a tu. T'atreveixes a no ser salvat, encara que sigui fins al matí? Pot ser que Déu et digués aquesta nit: “Insensat! Aquesta mateixa nit se't demanarà la teva ànima, i tot el que has acumulat, per a qui serà?” (Lluc 12:20). Aleshores serà massa tard!

Visiteu-nos o escriviu a:

*Casa pastoral
(Església Cristiana Bíblica)
Sant Ramon, 7
08440 Cardedeu*